DOMSTOLENS DOM
AF 17. DECEMBER 1959

Société des Fonderies de Pont-à-Mousson mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

Sag 14/59

Processprog: Fransk

Angående:

Annullationssøgsmål imod Den Høje Myndigheds skrivelse af 24. januar 1959 til sagsøgeren (findes ikke på dansk).

Domskonklusion:

Sagen forkastes, da den findes at savne fornødent grundlag.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgte frifindes.

Sammendrag

1. *Domstolsprocedure — antagelse til realitetsbehandling — beslutning — begreb*
   (EKSF-traktaten, artiklerne 14 og 33)

2. *Produkter — stål — begrebet »andre råjernsorter«*
   (Bilag I til EKSF-traktaten, nr. 4 200)

3. *Produktion — produkt — begreb*
   (EKSF-traktaten, artikel 80; traktatens bilag I, nr. 1)

4. *Virksomheder — jernstøberier, hvor første smeltning sker*
   (EKSF-traktaten, artikel 8; traktatens bilag I, nr. 1)

5. *Forskelsbehandling — begreb — mulighed for og forpligtelse til en behandling af de pågældende — byrder pålagt af Den Høje Myndighed*
   (EKSF-traktaten, artikel 4)

6. *Forskelsbehandling — sammenlignelige situationer — fritagelser givet inden for rammerne af en finansiel ordning — integrerede stålstøberier og selvstændige stålstøberier; jernstøbe-*

rier, hvor første smeltning sker og jernstøberier, hvor anden smeltning sker — betydningen af de anvendte råvarer og af produktionsanlæggene

7. *Fællesmarked — begrebet fælles interesse — indgreb i de normale konkurrencevilkår (EKSF-traktaten, artiklerne 3, 5 og 11)*

8. *Særlig byrde — begreb (EKSF-traktaten, artikel 4)*

1. Når en virksomhed bestrider at være forpligtet til en bestemt finansiel ydelse, og når Den Høje Myndighed, efter at den nævnte virksomhed har forelagt en begæring om fritagelse, udtrykkeligt bekræfter, at den forpligtelse, hvorom sagen drejer sig, eksisterer, er denne bekræftelse en beslutning.

2. Begrebet andre råjernsorter betegner materialet, således som det kommer ud af højovnen, hvad enten det er størknet eller ej.

3. Anvendelsen af termerne »produktion« og »produkt« kan ikke alene begrænses til fremstillingen af genstande, som er beregnet til at blive bragt på markedet.

4. Støberier, hvor første smeltning sker, er virksomheder i traktatens forstand, i det omfang de producerer flydende støbejern.

5. En forskelsbehandling, hvor sammenlignelige situationer behandles forskelligt, forudsætter forpligtelsen til og muligheden for at behandle alle pågældende ens. Følgelig er den omstændighed, at Den Høje Myndighed pålægger en fællesskabsvirksomhed en byrde, som ikke ligeledes rammer de virksomheder, som ikke falder ind under traktaten, ikke en forskelsbehandling.

6. Der foreligger ikke forskelsbehandling, når Den Høje Myndighed, inden for rammerne af en finansiel ordning, som indebærer obligatoriske bidrag for de skrotforbrugende virksomheder, fritager de integrerede stålstøberier for at beskytte dem mod konkurrencen fra de selvstændige stålstøberier, samtidig med at den nægter at yde jernstøberier, hvor første smeltning sker, en lignende beskyttelse imod jernstøberier hvor anden smeltning sker, i betragtning af at de to første kategorier af virksomheder råder over de samme produktionsanlæg og anvender de samme råstoffer, mens en sådan lighed ikke findes, for så vidt angår de to sidstnævnte kategorier, således at de to konkurrencesituationer ikke er sammenlignelige.

7. Ved at påbyde fællesskabsinstitutionerne kun at udøve deres respektive beføjelser i »den fælles interesse« forbyder traktatens artikel 3 Den Høje Myndighed at se bort fra sine retsundergivne særinteresser og at foretage sine indgreb med en sådan strenghed, at disse interesser sættes på spil langt ud over, hvad man med rimelighed kunne forvente.

   Anvendes disse principper i lyset af artikel 5 på den indflydelse, som et indgreb fra Den Høje Myndighed kan have på de retsundergivnes konkurrencestilling, betyder det, at Den Høje Myndighed overskrider grænserne for sin kompetence, hvis den foretager et alvorligere indgreb her overfor, end det viser sig nødvendigt efter en nøje undersøgelse af de interesser, som står på spil, eller i alle tilfælde hvis den skader den nævnte konkurrencestilling væsentligt. At foregive at en virksomheds konkurrencemæssige situation på grund af et sådant indgreb ikke må undergå nogen forandring, vil på den anden side være at stille et overdrevent krav.

8. En byrde, som Den Høje Myndighed principielt pålægger alle de skrotforbrugende fællesskabsvirksomheder, er ikke en særlig byrde.